

Czwartek, 26 października 2017 r.

P8_TA(2017)0419

Mandat negocjacyjny do negocjacji handlowych z Australią

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 2017 r. zawierająca zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady w sprawie proponowanego mandatu negocjacyjnego do negocjacji handlowych z Australią (2017/2192(INI))

(2018/C 346/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 października 2015 r. zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Komisji Jeana-Claude’a Junckera, przewodniczącego Rady Europejskiej Donalda Tuska oraz premiera Australii Malcolma Turnbulla z dnia 15 listopada 2015 r.,
- uwzględniając ramy partnerstwa UE-Australia z dnia 29 października 2008 r., jak również umowę ramową między UE a Australią zawartą w dniu 5 marca 2015 r.,
- uwzględniając inne umowy dwustronne między UE a Australią, w szczególności umowę w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, certyfikatów i oznakowania oraz porozumienie w sprawie handlu winem,
- uwzględniając opublikowany dnia 14 września 2017 r. pakiet handlowy Komisji Europejskiej, w którym Komisja zobowiązała się do upubliczniania wszystkich przyszłych mandatów negocjacyjnych,
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie otwarcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią⁽¹⁾ oraz rezolucję legislacyjną z dnia 12 września 2012 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Australią zmieniającej Umowę w sprawie wzajemnego uznawania⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat grupy G-20 wydany po spotkaniu szefów państw lub rządów zebranych w Brisbane w dniach 15–16 listopada 2014 r.,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane w dniu 22 kwietnia 2015 r. przez wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i ministra spraw zagranicznych Australii pt. „W kierunku bliższego partnerstwa między Unią Europejską i Australią”,
- uwzględniając opinię nr 2/15 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie kompetencji Unii do podpisania i zawarcia umowy o wolnym handlu z Singapurem⁽³⁾,
- uwzględniając badanie Komisji z dnia 15 listopada 2016 r. na temat skumulowanego wpływu przyszłych umów handlowych na sektor rolno-spożywczy w UE,
- uwzględniając art. 207 ust. 3 i art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0064.

⁽²⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 210.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2017:376.

Czwartek, 26 października 2017 r.

- uwzględniając art. 108 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinię Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0311/2017),
- A. mając na uwadze, że UE i Australia razem podejmują wspólne wyzwania w wielu różnych dziedzinach, a także współpracują na licznych forach międzynarodowych, podejmując również na arenie międzynarodowej kwestie związane z polityką handlową;
- B. mając na uwadze, że UE jest trzecim największym partnerem handlowym Australii i że wartość rocznej dwustronnej wymiany handlowej wyniosła w 2015 r. ponad 45,5 mld EUR, natomiast po stronie UE odnotowano dodatni bilans handlowy w wysokości ponad 19 mld EUR;
- C. mając na uwadze, że w 2015 r. wartość unijnych bezpośrednich inwestycji zagranicznych w Australii wyniosła blisko 145,8 mld EUR;
- D. mając na uwadze, że Australia jest w trakcie przystępowania do Porozumienia w sprawie zamówień rządowych;
- E. mając na uwadze, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. UE zakończyła negocjacje w sprawie umowy ramowej między UE a Australią;
- F. mając na uwadze, że sektor rolny UE i niektóre produkty rolne, takie jak mięso wołowe i baranie, przetwory mleczne, zboża i cukier – w tym cukry specjalne – są szczególnie wrażliwe w kontekście tych negocjacji;
- G. mając na uwadze, że Australia jest trzecim eksporterem mięsa wołowego i cukru na świecie oraz że zajmuje również ważne miejsce na rynku światowym pod względem wywozu przetworów mlecznych i zbóż;
- H. mając na uwadze, że UE i Australia prowadzą negocjacje wielostronne w celu dalszej liberalizacji handlu towarami ekologicznymi (umowa w sprawie towarów środowiskowych) oraz handlu usługami (porozumienie w sprawie handlu usługami);
- I. mając na uwadze, że Australia jest stroną zakończonych negocjacji w sprawie Partnerstwa Transpacyficznego (TTP), którego przyszłość pozostaje niepewna, oraz trwających negocjacji nad kompleksowym regionalnym partnerstwem gospodarczym (RCEP) w regionie Azji i Pacyfiku, jednoczącym najważniejszych partnerów handlowych Australii; mając na uwadze, że Australia podpisała umowę o wolnym handlu z Chinami w 2015 r.;
- J. mając na uwadze, że Australia poczyniła znaczące zobowiązania w ramach Partnerstwa Transpacyficznego (TPP) na rzecz promowania długoterminowej ochrony niektórych gatunków oraz w celu zwalczania nielegalnego handlu dziką fauną i florą poprzez zaostrenie środków ochrony, oraz mając na uwadze, że ustanowiła wymogi dotyczące skutecznego egzekwowania ochrony środowiska i udziału w pogłębionej współpracy regionalnej; mając na uwadze, że zobowiązania te powinny służyć za punkt odniesienia dla postanowień umowy o wolnym handlu między UE a Australią;
- K. mając na uwadze, że Australia jest jednym z najstarszych i najbliższych partnerów UE, dzieli z UE wspólne wartości i zaangażowanie w upowszechnianie dobrobytu i bezpieczeństwa w ramach ogólnoswiatowego systemu opartego na określonych zasadach;
- L. mając na uwadze, że Australia ratyfikowała i wdrożyła główne międzynarodowe konwencje w dziedzinie praw człowieka, praw społecznych i pracowniczych oraz w dziedzinie ochrony środowiska, a także w pełni przestrzega praworządności;
- M. mając na uwadze, że Australia jest jednym z zaledwie sześciu członków WTO, którzy wciąż nie posiadają preferencyjnego dostępu do rynku UE ani nie prowadzą w tym celu negocjacji;

Czwartek, 26 października 2017 r.

- N. mając na uwadze, że w następstwie wspólnego oświadczenia z dnia 15 listopada 2015 r. rozpoczęto analizę zakresu, aby zbadać, czy można rozpocząć negocjacje w sprawie umowy o wolnym handlu między UE i Australią oraz czy obie strony wyrażają wolę ich rozpoczęcia; mając na uwadze, że analiza zakresu została zakończona;
- O. mając na uwadze, że Parlament Europejski będzie musiał podjąć decyzję, czy wyrazić zgodę na ewentualną umowę o wolnym handlu między UE a Australią;

Kontekst strategiczny, polityczny i gospodarczy

1. podkreśla, jak ważne jest pogłębienie stosunków między UE a regionem Azji i Pacyfiku, między innymi dla zwiększenia wzrostu gospodarczego w Europie, oraz zaznacza, że ma to odzwierciedlenie w polityce handlowej UE; uznaje, że Australia stanowi kluczowy element tej strategii, a poszerzanie i zacieśnianie stosunków handlowych może przyczynić się do realizacji tego celu;
2. wyraża uznanie dla Australii za jej zdecydowane i spójne zaangażowanie się w system handlu wielostronnego;
3. jest zdania, że pełny potencjał unijnych strategii współpracy dwustronnej i regionalnej może zostać zrealizowany wyłącznie dzięki poszanowaniu handlu opartego na zasadach i wartościach oraz że kluczowym elementem tych strategii jest zawarcie solidnej, ambitnej, zrównoważonej i sprawiedliwej umowy o wolnym handlu z Australią, w duchu wzajemności i obopólnych korzyści, przy czym nie należy w żadnym wypadku osłabiać ambicji osiągnięcia postępów na płaszczyźnie wielostronnej ani zagrażać realizacji zawartych wcześniej umów wielostronnych i dwustronnych; uważa, że pogłębienie współpracy dwustronnej może stanowić krok w kierunku dalszej współpracy na szczeblu multilateralnym i plurilateralnym;
4. uważa, że negocjacje w sprawie nowoczesnej, pogłębionej, ambitnej, zrównoważonej, sprawiedliwej i wszechstronnej umowy o wolnym handlu są właściwym sposobem na zacieśnienie partnerskich stosunków dwustronnych oraz dalsze wzmocnienie już istniejących, dojrzałych dwustronnych stosunków w dziedzinie handlu i inwestycji; jest zdania, że negocjacje te mogłyby służyć jako wzór nowej generacji umów o wolnym handlu, i podkreśla, że należy dalej zwiększać ambicje i poszerzać zakres treści współczesnych umów o wolnym handlu, biorąc pod uwagę wysoko rozwiniętą australijską gospodarkę i otoczenie regulacyjne;

Analiza zakresu

5. odnotowuje zakończenie w dniu 6 kwietnia 2017 r. analizy zakresu zrealizowanej przez UE i Australię ku obopólnemu zadowoleniu Komisji i rządu Australii;
6. zwraca się do Komisji o terminowe zakończenie i opublikowanie oceny wpływu, tak aby móc szczegółowo ocenić potencjalne zyski i straty wynikające ze wzmocnienia stosunków handlowych i inwestycyjnych między UE a Australią, z korzyścią dla obywateli i przedsiębiorstw po obu stronach, z uwzględnieniem regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich, przy zwróceniu szczególnej uwagi na skutki środowiskowe i społeczne, w tym na rynek pracy UE, oraz przewidzeniu i uwzględnieniu wpływu, jaki może wywołać brexit na przepływ handlu i inwestycji z Australii do UE, w szczególności podczas przygotowywania wymiany ofert i obliczania kontyngentów;

Mandat negocjacyjny

7. zwraca się do Rady, by zezwoliła Komisji na rozpoczęcie negocjacji dotyczących umowy handlowo-inwestycyjnej z Australią w oparciu o wynik analizy zakresu, zalecenia określone w niniejszej rezolucji, ocenę skutków i jasno określone cele;
8. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji, by podkreślić, że płatności kategorii zielonej nie zakłócają handlu i nie powinny zostać objęte środkami antydumpingowymi ani antysubsydyjnymi;
9. wzywa Radę, aby w decyzji w sprawie przyjęcia wytycznych negocjacyjnych w pełni uszanowała podział kompetencji między UE i jej państwa członkowskie, który można wywnioskować z opinii TSUE nr 2/15 z dnia 16 maja 2017 r.;

Czwartek, 26 października 2017 r.

10. wzywa Komisję i Radę do przedstawienia w możliwie najkrótszym terminie wniosku dotyczącego przyszłej ogólnej struktury umów handlowych, przy uwzględnieniu opinii 2/15 TSUE w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Singapurem, oraz do wyraźnego rozróżnienia umowy o handlu i liberalizacji bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) zawierającej wyłącznie kwestie, które wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji UE, i ewentualnej drugiej umowy obejmującej dziedziny, w których kompetencje są dzielone z państwami członkowskimi; podkreśla, że takie rozróżnienie miałoby konsekwencje dla procesu ratyfikacji parlamentarnej oraz że nie ma na celu obejścia krajowych procesów demokratycznych, ale jest kwestią demokratycznego delegowania uprawnień na podstawie traktatów europejskich; wzywa do ścisłego zaangażowania Parlamentu we wszystkie toczące się i przyszłe negocjacje dotyczące umów o wolnym handlu na wszystkich etapach tego procesu;

11. apeluje o to, by Komisja, przy przedstawianiu ostatecznej wersji umów do podpisania i zawarcia, oraz Rada, przy podejmowaniu decyzji w sprawie podpisania i zawarcia tych umów, w pełni uszanowały podział kompetencji między UE i jej państwa członkowskie;

12. wzywa Komisję do prowadzenia negocjacji w jak najbardziej przejrzysty sposób bez podważania stanowiska negocjacyjnego Unii, przy zapewnieniu co najmniej poziomu przejrzystości i konsultacji społecznych, jaki obowiązywał w odniesieniu do negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) z USA dzięki stałemu dialogowi z partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim, a także do pełnego poszanowania najlepszych praktyk ustalonych w innych negocjacjach; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą opublikowania wszystkich swoich zaleceń w sprawie wytycznych negocjacyjnych do umów handlowych i uważa, że stanowi to pozytywny precedens; apeluje do Rady, by poszła za tym przykładem i opublikowała wytyczne negocjacyjne natychmiast po ich przyjęciu;

13. podkreśla, że umowa o wolnym handlu musi prowadzić do lepszego dostępu do rynku, ułatwienia wymiany handlowej w terenie i tworzenia godziwych miejsc pracy, zapewniać równouprawnienie płci z korzyścią dla obywateli po obu stronach, zachęcać do zrównoważonego rozwoju, wspierać standardy UE, chronić usługi świadczone w interesie ogólnym oraz przestrzegać procedur demokratycznych przy jednoczesnym wspieraniu możliwości eksportowych UE;

14. podkreśla, że ambitna umowa musi w adekwatny sposób uwzględniać inwestycje, handel towarami i usługami (w oparciu o niedawne zalecenia Parlamentu Europejskiego dotyczące polityki przestrzeni kosmicznej i newralgicznych sektorów), ułatwienia celne i handlowe, cyfryzację, handel elektroniczny i ochronę danych, badania naukowe w dziedzinie technologii i wspieranie innowacji, zamówienia publiczne, energię, przedsiębiorstwa państwowe, konkurencję, zrównoważony rozwój, kwestie regulacyjne, takie jak wysokiej jakości normy sanitarne i fitosanitarne oraz inne normy dotyczące produktów rolno-spożywczych, nie osłabiając wysokich standardów obowiązujących w UE, solidne i możliwe do wyegzekwowania zobowiązania dotyczące norm pracy i norm środowiskowych, zwalczanie korupcji i unikanie opodatkowania, pozostawiając je jednocześnie w zakresie wyłącznych kompetencji Unii, a także zwracając szczególną uwagę na potrzeby mikroprzedsiębiorstw i MŚP;

15. wzywa Radę, by wyraźnie uznała w wytycznych negocjacyjnych zobowiązania drugiej strony w stosunku do ludów tubylczych oraz dopuściła zastrzeżenia dotyczące schematów preferencji krajowych w tym względzie; podkreśla, że umowa powinna potwierdzać zaangażowanie obu stron w realizację konwencji MOP nr 169 w sprawie praw ludów tubylczych;

16. podkreśla, że nieodpowiednie zarządzanie rybołówstwem oraz nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (połowy NNN) mogą wywierać istotny negatywny wpływ na handel, rozwój i środowisko oraz że strony umowy muszą podjąć konkretne zobowiązania, aby chronić rekiny, płaszczki, żółwie i ssaki morskie oraz zapobiec przełowieniu, nadmiernej zdolności połowowej i połowom NNN;

17. podkreśla, że zasada 3Z (zastąpienie, ograniczenie i udoskonalenie) dotycząca wykorzystywania zwierząt do celów naukowych jest mocno zakorzeniona w prawodawstwie UE; podkreśla, że ważne jest, aby nie likwidować ani nie osłabiać istniejących środków UE w obszarze testów i badań naukowych na zwierzętach, nie ograniczać przyszłych przepisów dotyczących wykorzystywania zwierząt ani nie stwarzać unijnym ośrodkom naukowym niekorzystnych warunków konkurencji; uważa, że strony muszą dążyć do dostosowania regulacyjnego najlepszych praktyk związanych z zasadą 3Z w celu zwiększenia wydajności testów, obniżenia kosztów i ograniczenia potrzeby wykorzystywania zwierząt;

Czwartek, 26 października 2017 r.

18. kładzie nacisk na konieczność uwzględnienia środków mających na celu wyeliminowanie podrabiania produktów rolno-spożywczych;

19. zaznacza, że aby umowa o wolnym handlu była naprawdę korzystna dla gospodarki UE, w dyrektywach negocjacyjnych należy uwzględnić następujące aspekty:

- a) liberalizację handlu towarami i usługami oraz realne możliwości dostępu dla obu stron do rynku towarów i usług drugiej strony poprzez usunięcie zbędnych barier regulacyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu, że żadne z postanowień umowy nie uniemożliwia którejkolwiek ze stron wprowadzania proporcjonalnych uregulowań prawnych w celu osiągnięcia uzasadnionych celów politycznych; umowa ta (i) nie może powstrzymywać jej stron od opracowywania, regulowania, świadczenia i wspierania usług będących w interesie ogólnym oraz musi zawierać jednoznaczne przepisy w tej sprawie; (ii) nie może również wymagać od rządów prywatyzacji żadnych usług ani uniemożliwiać im rozszerzania zakresu usług oferowanych publicznie; (iii) nie może również powstrzymywać rządów od ponownego objęcia kontrolą publiczną usług, które rządy zdecydowały się wcześniej sprywatyzować, takich jak usługi wodne, edukacja, zdrowie i usługi społeczne lub obniżenia wysokich standardów w zakresie ochrony zdrowia, żywności, ochrony konsumentów, ochrony środowiska, prawa pracy i standardów bezpieczeństwa w UE lub też ograniczenia publicznego finansowania sztuki i kultury, edukacji, opieki zdrowotnej i usług społecznych, co miało miejsce w przypadku poprzednich umów handlowych; zobowiązania należy podejmować na podstawie Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS); podkreśla w związku z tym, że normy, których przestrzegają producenci europejscy, muszą zostać zachowane;
- b) negocjatorzy nie mogą uwzględniać kryterium konieczności, gdyby umowa zawierała rozdział dotyczący przepisów krajowych;
- c) wprowadzone zostaną zobowiązania dotyczące środków antydumpingowych i wyrównawczych wykraczające poza zasady WTO w tym zakresie, od których stosowania mogą być przewidziane wyjątki, jeżeli obowiązują dostateczne wspólne normy konkurencji i dochodzi do wystarczającej współpracy w tej dziedzinie;
- d) redukcja niepotrzebnych barier taryfowych i wzmocnienie oraz rozszerzenie regularnych rozmów w sprawie współpracy na zasadzie dobrowolności wszędzie tam, gdzie jest to możliwe i przynosi wzajemne korzyści, a jednocześnie nie ogranicza zdolności żadnej ze stron do prowadzenia działalności regulacyjnej, ustawodawczej i politycznej, mając na uwadze, że współpraca musi mieć na celu uzyskanie korzyści w zakresie zarządzania globalną gospodarką w drodze większej konwergencji i współpracy w dziedzinie harmonizacji standardów i przepisów międzynarodowych, np. poprzez przyjęcie i wdrożenie standardów określonych przez Europejską Komisję Gospodarcą ONZ (EKG ONZ), przy jednoczesnym zagwarantowaniu najwyższego poziomu ochrony konsumentów (np. bezpieczeństwo żywności), środowiska (np. zdrowie i dobrostan zwierząt, zdrowie roślin), ochrony socjalnej i ochrony zatrudnienia;
- e) znaczące ustępstwa w dziedzinie zamówień publicznych na wszystkich szczeblach administracji rządowej, w tym przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw mających prawa specjalne lub wyłączne, gwarantujące przedsiębiorstwom europejskim dostęp do rynku w strategicznych sektorach i taki sam stopień otwarcia jak w przypadku unijnych rynków zamówień publicznych, mając na uwadze, że uproszczone procedury i przejrzystość dla oferentów, w tym również oferentów z innych krajów, to potencjalnie skuteczne narzędzia walki z korupcją i wspierania integralności w administracji publicznej, które jednocześnie gwarantują podatnikom najlepszy stosunek wartości do ceny, jeżeli chodzi o jakość dostaw, wydajność, skuteczność i rozliczalność; przy udzielaniu zamówień publicznych należy zadbać o stosowanie kryteriów ekologicznych i społecznych;
- f) osobny rozdział uwzględniający potrzeby i interesy mikroprzedsiębiorstw i MŚP w odniesieniu do ułatwiania dostępu do rynku, w tym m.in. większa kompatybilność standardów technicznych, usprawnione procedury celne, które mają na celu stworzenie konkretnych możliwości biznesowych i sprzyjanie internacjonalizacji tych przedsiębiorstw;
- g) w związku z opinią TSUE nr 2/15 w sprawie umowy o wolnym handlu UE-Singapur, w której stwierdzono, że handel i zrównoważony rozwój należy do wyłącznych kompetencji UE, a zrównoważony rozwój stanowi integralną część wspólnej polityki handlowej UE, niezbędnym elementem każdej ewentualnej umowy o wolnym handlu jest solidny i ambitny rozdział dotyczący zrównoważonego rozwoju; przepisy dotyczące skutecznych narzędzi dialogu, monitorowania i współpracy, w tym wiążące i wykonalne postanowienia podlegające odpowiednim i skutecznym mechanizmom rozstrzygania sporów oraz rozważenie wprowadzenia – wśród różnych metod egzekwowania prawa – mechanizmu opartego na sankcjach, a także umożliwianie partnerom społecznym i społeczeństwu obywatelskiemu

Czwartek, 26 października 2017 r.

- odpowiedniego uczestnictwa, jak również bliska współpraca z ekspertami z odnośnych organizacji wielostronnych; przepisy dotyczące pracowniczych i środowiskowych aspektów handlu oraz zasadność zrównoważonego rozwoju w kontekście handlu i inwestycji, uwzględnienie postanowień promujących przestrzeganie i skuteczne wdrażanie stosownych zasad i przepisów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym, takich jak podstawowe normy pracy i cztery podstawowe konwencje Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz wielostronne umowy środowiskowe, w tym również związane ze zmianą klimatu;
- h) wymóg zobowiązania stron do promowania społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w tym również w odniesieniu do uznanych na świecie instrumentów, a także przyjęcie wytycznych sektorowych OECD i wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka;
- i) kompleksowe postanowienia dotyczące liberalizacji inwestycji w obrębie uprawnień UE z uwzględnieniem niedawnych zmian politycznych, np. opinia TSUE nr 2/15 w sprawie umowy o wolnym handlu UE-Singapur z 16 maja 2017 r.;
- j) solidne i egzekwowalne środki obejmujące uznawanie i ochronę praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych win i napojów spirytusowych oraz innych produktów rolnych i artykułów spożywczych, z uwzględnieniem jako poziomu odniesienia postanowień umowy między UE a Australią odnoszących się do sektora wina, przy jednoczesnym dążeniu do poprawy istniejących ram prawnych i osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony wszystkich oznaczeń geograficznych; uproszczone procedury celne oraz proste i elastyczne reguły pochodzenia, które są odpowiednie w złożonym świecie globalnych łańcuchów wartości, również pod względem poprawy przejrzystości i odpowiedzialności w ich obrębie oraz stosowanie w miarę możliwości wielostronnych reguł pochodzenia, a w innych przypadkach nieuciążliwych reguł pochodzenia, takich jak „zmiana podpozycji taryfowej”;
- k) wyważone i ambitne wyniki w rozdziałach dotyczących rolnictwa i rybołówstwa, które przyczyniają się tylko do stymulowania konkurencyjności i przynoszą korzyści zarówno konsumentom, jak i producentom, przy uwzględnieniu interesów wszystkich producentów i konsumentów europejskich, a także faktu, że istnieje pewna liczba newralgicznych produktów rolnych, które należy odpowiednio traktować, na przykład przez określenie kontyngentów taryfowych lub odpowiednich okresów przejściowych, jak również przy uwzględnieniu kumulacyjnego wpływu umów handlowych na rolnictwo i potencjalnym wyłączeniu z zakresu negocjacji najbardziej newralgicznych sektorów; włączenie przydatnej, skutecznej, odpowiedniej i szybkiej dwustronnej klauzuli ochronnej, która umożliwia czasowe zawieszenie preferencji, jeżeli w wyniku wejścia w życie umowy handlowej zwiększenie importu przyniesie lub będzie mogło przynieść poważne szkody newralgicznym sektorom;
- l) ambitne przepisy umożliwiające pełne funkcjonowanie ekosystemu cyfrowego i promowanie transgranicznego przepływu danych, w tym takie zasady jak uczciwa konkurencja, oraz ambitne zasady dotyczące transgranicznego przekazywania danych, które będą w pełni zgodne i będą obowiązywać z zastrzeżeniem aktualnych i przyszłych unijnych zasad dotyczących ochrony danych i prywatności, mając na uwadze, że przepływ danych to główna siła napędowa gospodarki usługowej i podstawowy element globalnych łańcuchów wartości tradycyjnych przedsiębiorstw produkcyjnych, dlatego też nieuzasadnione wymogi lokalizacyjne należy możliwie najbardziej ograniczyć; ochrona danych i prywatność nie stanowią bariery handlowej, ale są prawem podstawowym zapisanym w art. 39 TUE oraz w art. 7 i 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- m) szczegółowe, jednoznaczne przepisy dotyczące sposobu traktowania krajów i terytoriów zamorskich oraz regionów najbardziej oddalonych w celu uwzględnienia w negocjacjach ich szczególnych interesów;

Rola Parlamentu

20. podkreśla, że zgodnie z opinią TSUE nr 2/15 w sprawie umowy o wolnym handlu UE-Singapur rola PE powinna zostać wzmocniona na wszystkich etapach negocjacji umów o wolnym handlu z UE – od przyjęcia mandatu do ostatecznego zawarcia umowy; oczekuje na rozpoczęcie negocjacji z Australią i zamierza je bacznie obserwować, a także przyczynić się do ich pomyślnego wyniku; przypomina Komisji, że ma ona obowiązek niezwłocznego przekazywania Parlamentowi pełnych informacji na wszystkich etapach negocjacji, zarówno przed poszczególnymi rundami negocjacji, jak i po ich zakończeniu; zobowiązuje się do zbadania kwestii ustawodawczych i regulacyjnych, jakie mogą wyniknąć w kontekście negocjacji i przyszłej umowy, bez uszczerbku dla swoich uprawnień jako współprawodawcy; przypomina o swoim podstawowym obowiązku reprezentowania obywateli UE i ma nadzieję ułatwić sprzyjającą włączeniu i otwartą dyskusję w ramach procesu negocjacyjnego;

Czwartek, 26 października 2017 r.

21. przypomina, że Parlament zostanie poproszony o wyrażenie zgody na zawarcie przyszłej umowy, jak przewidziano w TFUE, w związku z czym jego stanowisko powinno być należycie uwzględniane na wszystkich etapach; apeluje do Komisji i Rady, aby wystąpiły do Parlamentu o zgodę przed rozpoczęciem stosowania umowy, a także o włączenie tej praktyki do porozumienia międzyinstytucjonalnego;

22. przypomina, że Parlament będzie monitorował wdrażanie przyszłej umowy;

o

o o

23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, a także – tytułem informacji – Komisji Europejskiej, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Australii.
